

Unutmak İstemediğim Bir İsim : Neşe Gülersoy

Ekonomist dergisinin kapağında “Girişimcilikte Türk Mucizesi Ecza Kooperatifleri” başlığını görünce hemen almıştım. Okumaya başladığımda karşıma bir isim çıktı: Neşe GÜLERSOY.

“Herşey 70’li yılların sonlarındaki yokluk günlerinde başladı. Hemen hemen bütün tüketim ürünlerinin sıkıntısının çekildiği, çoğunun karaborsada olduğu, hatta karne ile satışa sunulduğu günlerde ilaç sektöründe de büyük sorunlar yaşanıyordu.

Pazarda hakimiyeti elinde tutan az sayıdaki üretici firma, işbirliği içinde oldukları ecza depoları ile piyasaya istedikleri koşulları dayatabiliyordu.

Hammadde, üretim ve dağıtım mekanizmalarının çok zor çalıştığı bir dönemde, kimi zaman vadeler keyfi kısaltılıyor, ürüne etiket basmak olan sürsaj eczacıların ellerinden alınabiliyordu.

İşte bu dönemde gelişmelerin sürekli aleyhlerine olduğunu gören kimi eczacılar biraraya gelerek örgütlenme modelleri üzerinde konuşmaya başladı. Şirket mi, kooperatif mi sorusu günlerce tartışıldı.

Sonunda kooperatifçiliğin ağır bastığı örgütlenme modelinde karar kılınıp Manisalı genç eczacı **Neşe GÜLERSOY**’un önderliğinde (**Gülersoy o dönemde 28 yaşındaydı**) işe girildi.

“**Eşit katılım, eşit söz hakkı!**” sloganı ile kurulan, yardımlaşma, dayanışma, ekonomik ve toplumsal ilerleme temelleri üzerine oturtulan Manisa Ecza Kooperatifleri, başarılı çalışmalara imza attı. **Neşe GÜLERSOY** ise 1979’da eczanesinde uğradığı silahlı saldırı sonucu öldürüldü. Dönem, siyasal çatışmaların olanca hızıyla sürdüğü ve hergün onlarca siyasi cinayetin işlendiği bir dönemdi.

Tüm eczacı camiasını derinden yaralayıcı bu olay ecza kooperatiflerine daha bir heyecanla sarılmasına yol açtı ve ard arda yeni kooperatifler ülkenin dört bir yanında faaliyete geçti. “Ekonomist 19 Nisan 1998.”

Tarih bilinci ve hafızası zayıf olan bir toplumuz. Çok çabuk unuttur, çok çabuk alışırsınız. Oysa tarih yazılırken ne büyük bedeller ödendiğinin farkına bile varmayız. Mesela; şimdi sadece 50 milyon veya 100 milyona üye olduğumuz ecza kooperatiflerimizin nasılda zorlu bir süreçten geldiğini ne bedeller ödeyerek bu günlere eriştiğini birçoğumuz bilmeyiz. Ecza kooperatifleri ihtiyaç, dayatmalar sonucu kurulan ve bugün Türkiye’de örnek teşkil edecek bir kooperatifçilik anlayışını sergileyen gurur kaynağımız meslek örgütlerimizdir.

Kooperatifçiliğin öldüğüne inanan zihniyetler onu demode bulanlar ecza kooperatiflerinde gelinen noktaya hayretle bakmaktadır. Sadece kar amacıyla değil, eğitime, bilime, sosyal yaşama

Neşe Gülersoy Kimdir ?

1950’de Manisa’da doğdu. İstanbul Özel Eczacılık Yüksek Okulunu bitirdi. Manisa’da Eczane açarak yaşam savaşına atılan Gülersoy, toplum sorunları ile derinden ilgilenecek, ulusuna ve halkına toplumcu bir bilinçle hizmet etti. Avrupa Parlamentosu’na stajyer öğrenci olarak kabul edildi. Eczacılar Odası ve çeşitli toplumsal örgütlerde etkin görevler yüklendi. Türkiye’de ilk kez kurulan Eczacılar Üretim ve Tüketim Kooperatifi’ni örgütledi. 1975’den sonra Demokratik İzmir Gazetesinde sürekli yazarlık yaptı. Öldürülen bir meslektaşını için Manisa’daki Eczanesinde 3. Bölge Eczacılar Odası Genel Sekreteri olarak, bir protesto bildirisini kaleme alırken, 27 Haziran 1979’da teröristlerce şehit edildi. Avrupa Parlamentosu Grup Başkanı Ludwig Fellermaier’in önerisiyle Strasbourg’da bir caddeye ismi verildi.

olan katkılarıyla sektöre yeni bir anlayış getirmiştir. İlaç dağıtım kanallarına bilgisayar, soğuk zinciri, hizmeti getiren sektörde toplam kaliteye verdiği önemi ISO 9001 alarak veya almaya çalışarak gösteren ilaç dağıtımına ciddiyet ve kalite katan, ortağı ve çalışanı ile aydınlık bir geleceğe imzasını atacak olan ecza kooperatiflerimiz.

Çok değil, yakın tarihimizde, yetmişli yıllarda o günleri yaşayan meslektaşlarımızdan dinleyebiliriz; yasal eczacı karının bile altında ilaç aldıklarını, kimi zaman İstanbul'a giderek, kimi zaman da gelen bir kamyonun üzerine çıkıp "Bu kutuda ne varsa benim kabulüm" diyerek ilaç bulabildiği, ilaçları etiket fiyatına satan fırsatçıların olduğu ve ilacı kar amacından başka bir bakışla görmeyen anlayışların hakim olduğu bir dönemi yaşadıklarını unutmamalıyız.

Peki şimdi gelinen noktada bizler ecza kooperatiflerine yeterince destek veriyormuyuz? Kuruluşlarımızın değerini biliyormuyuz? Sadece alışveriş yaparak değil, onları yakından takip edip katılım sağlamak, genel kurullarına katılıp yöneticilere yön vermek homurdanmak yerine onları eleştirmek, sadece eleştirmek de yetmez onları yüreklendirerek yanlarında olduğumuzu her zaman hissettirerek katkıda bulunuyor muyuz?

Sanırım aynı heyecanı ilk şiddetiyle sürdürmek adına hafızalara bir ismi kazımak istiyorum; Neşe GÜLERSOY. Manisalı genç eczacı. Eşit katılım eşit söz hakkı sloganı ile yola çıkan yardımlaşma, dayanışma ve ekonomik örgütlerimizin eseri olan ecza kooperatiflerimizin önderliğini üstlenen o yürekli insan.

Biliyorum toplumsal hafızamız zayıftır. Çok çabuk unutturuz yaşadıklarımızı. Ama yine de hafızalarımıza kaydedelim Neşe GÜLERSOY adını.

Ecz. Çağatay ÇAKAR

İçel Ecza Koop. Yönetim Kurulu Üyesi

1996 yılında yitirdiğimiz kıymetli büyüğümüz Ecz.Adnan ÜLKÜ'yü, 5 Eylül günü kabri başında düzenlenen törenle andık. Mesleki platformda olduğu kadar toplumsal yaşamdaki renkli kişiliğini de aradığımız Adnan ÜLKÜ'ye bir kez daha Allah'tan rahmet diliyoruz.